

givenessheder, men det er jo vanskeligt at afgjøre, om de just ere fremtalte paa de store Gaarde, eller om Forholdet ikke er medbragt dertil, og om den overhovedet tilhører Befolkningen i den ene eller den anden Kommune. Jeg tror, som sagt, ikke, at der bør tillæges disse underordnede Hensyn nogen overordentlig stor Betydning.

Justitsministeren (Klein): Det ærede Medlem, som først tog Ordet i Dag paa Forslagsstillernes Vegne, begyndte med at udtale, at det Forslag, som flere Medlemmer have stillet til denne 3die Behandling, og som jo ganske falder sammen med det oprindelige Indhold i Lovforslagets § 3, maatte vilde være blevet vedtaget ved 2den Behandling, dersom Justitsministeren med mere Varme havde forsvaret sit eget oprindelige Forslag. Disse Ord løde jo næsten som en mild Bebreidelse mod Justitsministeren for ikke at være optraadt med tilbørlig Energi ved denne Leilighed. Jeg vilde derfor gjerne tillade mig i den Anledning at sige, at allerede ved 1ste Behandling antydede jeg, at det, der for mig maatte være Hovedsagen ved denne Leilighed, var at skaffe Jordemødrene bedre Lønningsvilkår, i det Hele taget en bedre økonomisk Stilling. Foraa-vidt dette, der var mit Hovedmaal, naaedes, maatte jeg anse den Bei, ad hvilken man kom til dette Maal, for mindre væsentlig, og jeg erkjender selvfølgelig, at Folkets Repræsentanter paa mange Omraader maa kunne medbringe mere Indsigt i praktiske Forhold, end jeg selv kan være i Besiddelse af. Det forekommer mig derfor ganske naturligt, at jeg har udtalt — i alt Fald ved 2den Behandling —, at dersom det maatte vise sig, at Folkerepresentationen var af den Anskuelse, at man uden Betænkelse kunde gaa den Bei, som antydedes i det Forslag, der blev stillet og vedtaget ved 2den Behandling, kunde jeg foraa-vidt ikke have Noget derimod, idet jeg havde den Mening, at man ogsaa ad den Bei vilde naae til en saadan Forbedring i Jordemødrenes økonomiske Stilling, som jeg maatte anse for at være af særdeles stor Bigtighed. Naar nu ærede Medlemmer ved denne Behandling have stillet Forslag om atter at indsatte i Lovforslaget det oprindelige Indhold af § 3, er det nødvendigt at træffe et Valg mellem det, der var foreslaaet og blev vedtaget ved 2den Behandling, og Lovforslagets oprindelige Indhold, og det kan da ikke overraske Noget, naar jeg ikke ganske kan opgive min første Kjærlighed, og, naar jeg skal vælge mellem de to bestemte Forslag, ikke kan Andet end sige,

at jeg finder det, som jeg oprindeligt havde foreslaaet, at være i og for sig hensigtsmæssigere. Naar jeg ikke kan Andet end at udtale dette, støtter jeg mig væsentlig paa, at det under denne Sags Behandling har vist sig, at der mellem Folkerepræsentanterne er saa forskellige Meninger om, hvilken Bei det vil være hensigtsmæssigt og mest praktisk at gaa. Jeg vilde ikke have haft nogen Betænkelse ved at slutte mig til det, der blev vedtaget ved 2den Behandling, naar det kunde siges, at der var overveiende Stemning i Folkerepresentationen for at gaa den Bei; men jo mere det viser sig, at Stemningen er delt i den Henseende, desto mere føler jeg mig fristet til at vende tilbage til det Forslag, jeg fra første Færd af har anset for at være det naturligste og rigtigste efter den Udvikling, som denne Sag nu en Gang har faaet her i Landet. Særligt føler jeg mig heller ikke nu kaldet til at optræde med særdeles Varme i dette Spørgsmaal, idet jeg trøster mig med, at hvorledes det end gaar, opnaa vi Hovedsagen. Jeg kunde foraa-vidt henholde mig til de Bemærkninger, der ere fremkomne fra forskellige Sider, hvis ikke nogle Ytringer, navnlig af den ærede 2den Landstingsmand for 5te Kreds (Ogenbøll), der noget stærkere, end hidtil er flet, angreb Indholdet af de ærede Medlemmers Forslag og med det Samme altsaa mit eget oprindelige Forslag, paa en Maade kaldte mig frem til Selvforsvar. Det ærede Medlem bemærkede da — det var en polemisk Ytring til det ærede Medlem ligeoverfor ham, den 7de Landstingsmand for 2den Kreds (Schlegel) — at man her, vistnok med Rigt, kunde anvende den Ytring af den sidstnævnte Læser ved en tidligere Leilighed, at man ved at opkræve gamle Bestemmelser gav dem en Betydning, som de maatte have tabt, og man kunde foraa-vidt ikke berolige sig med, at det ikke var noget Nyt, men noget Sammelt der blev vedtaget, idet man i Virkeligheden gjorde næsten det Samme som at komme med noget Nyt, naar man opkrævede det Gamle, og ved en anden Leilighed talte det ærede Medlem om, at her var Spørgsmaal om forældede Bestemmelser, der endogaa i den Grad skulde være forældede og urimelige, at man, som han udtrykte sig, næsten ikke kunde være bekendt at komme med Forslag om at vende tilbage til dem. I den Henseende maa jeg gjøre opmærksom paa, at det forekommer mig, at den polemiske Ytring fra det ærede Medlems Side mod hans ærede vis-a-vis ikke er ganske begrundet. Det maa jo nemlig erindres, at de her omhandlede Bestem-